

Rólantson — gyrður í brøkur

Tað er týðuliga komið varastavnamanninum Ó. J. Rólantson illa við, at Jóannes Dalsgaard leygardagin í viðmeking til valið í Chile minti á, hvussu væl hernaðarkvettið í 1973 varð fagnað í Dagblaðnum. Jóannes ger viðmerkingar til grein Ó. J. Rólantson í Dagblaðnum í gjár:

Fall Pinochet tykist at hava orkymlað ávisar fólkaflaksmenn so mikið nógv, at ein teirra Ó. J. Rólantson, blaðstjórafulltrúi á Dagblaðnum er vorðin heilt frá sær sjálvum.

Bakgrundin er tann, at undirritaði í Sosialinum leygardagin í eini viðmerking til fólkaatkvøðuna í Chile minti á, hvussu positivt Pinochet varð umtalaður í Dagblaðnum á sinni. Eg nevndi tað ítökiliga dømið frá oktober 1979, har sagt varð í blaðstjórargrein, at tað var í tøkum tíma, at Allende fekk sekkin (Sí hjástandandi kopi úr Dagblaðnum 05.10.79).

At nakað hendir í tøkum tíma merkir sambært orðabók og málfrøðingum, at hendingin er góð á einhvønn hátt, at tað sum hent er, er gagnligt og tiltrøngt. Tá nú allur heim-

urin í oktober 1979 fullvæl visti hvussuleiðis Allende fekk sekkin (myrður eftir boðum frá Pinochet) ja, so kann skrivning Dagblaðsins ikki fatast á annan hátt, enn at blaðið fagnaði morðinum á Allende og fall fólkaræðisins um sama mundið.

Einki er sær meira andstyggiligt enn einaræði og apartheid skrivur ein uppstúrt Ó. J. Rólantson í oddagrein í Dagblaðnum 10. oktober. Nú so, hvussu kann hann so virka sum blaðstjórafulltrúi á blaði, sum ferð eftir ferð hevur fagnað einaræði í Turkalandi, á Taiwan, í Pakistan, í Suðurkorea eins og sama blað hevur mælt til og beinleiðis medvirkað til samstarv við sjálvat apartheidstýrið í Suðurafrika/Namibia?

Hetta er eingin leysur pástandur. Hendan skriv-

ing varð væl og virðiliga dokumenterað undir tí rættarsøk, sum Óli Breckmann legði móti Jan Müller og mær og sum endaði í vár. Tað einasta, sum rætturin setti ikki varð dokumenterað, var limaskapur Breckmanns í antidemokratiska felagnum SVDF og hesa avgerð hjá rættinum tóku vit til eftirtektar.

Tað man tí standa øllum lesarum greitt, at henda desperata roynd Ó. J. Rólantson nú at frásiga sær alla medaþbyrgd av teimum mongu skemdagreinum, har Dagblaðið hevur fagnað hernaðarstýrum og harðræði, fellur til jarðar. Mótprógvioð eru tær yvir hundrað greinirnar úr Dagblaðnum, sum vóru lagdar fram undir nevnda rættarmáli. Tær kunnu sum ongan ting leggjast fram aftur — bæði eina og tvær ferðir —

verið blaðstjórafulltrúin visur í tí! Annars ætla vit at geva alt hetta dokumentartilfar út í bók í næstum, so almenningurin ikki skal sleppa at gloyma og fólkaflakskurin ikki at fortreyngja, hvørjum parti Dagblaðið var í, tá ágangurin móti fólkaræðinum var sum harðastur.

Rólantson er vorðin gyrður í brøkur av heimsins gongd. Hann roynir so at tváa sær um hendurnar. Tað skilur ein væl, tí tað er jú sjálvt ikki í borgarligum cirklum góður tóni at fagna diktatorum fyri tíðina. Heldur ikki hevur hendað skrivning og allur atburður Dagblaðsins gagnað Fólkaflakkinum politiskt. Tann linjan, sum Breckmann og Rólantson hava ríkið hevur jú ført til at Fólkaflakskurin er settur frá allari politiskari ávirkan í Føroy-

Hvat ólukkan billar tú tær inn, Jóannes Dalsgaard?

Einki er mær meira andstyggiligt enn einaræði.

Uttan mun til um tey politiskt liggja í stýr-
borði ella bakborði.
Tessvegna havi eg
aldri í skrift ella talu
borði í betuflaka
fyri øskrum, ið
bendir á tað borðið.
Men tað ræðir ikki
Sosialin frá at ákæra
meg fyri at verja
harðræði, apart-
heid, hernaðardik-
tatur osfr.
Gjörði einsferð av
saman við øðrum at
draga hesar menn til
svarts. Teir finga harðan dóm fyri forfyring og
máðvísar útspilling. Niðurstøða teirra var, at dóms-
valdið »var í parti við ráðandi stættini«.

Oddagreinin í Dagblaðnum 10. oktober, har Óla Jakup Rólantson roynir at burturforklára, at Dagblaðið fagnaði um hernaðarkvettið í Chile, tá Allende varð myrður

um. Sum kunnugt er bert ein føroyskur politikari, sum hevur sagt seg fúsan at samstarvast við Fólkaflakkin og hann kann Fólkaflakskurin eiga!

Teir nýggju tónarnir frá Rólantsoni hava sjálvsagt eitt endamál og tað er at gera Fólkaflakkin demokratiskt borðbæran aftur. Men blaðstjórafulltrúin skal vita, at meira enn so skal til. Vit fara at krevja ítökilig prógv fyri, at hetta er meint í álvara. So stutt eiga Fólkaflakskurin og Rólantson sum eina byrjan at fordøma øll tey harðræði, sum Dagblaðið hevur umtalað positivt, teir eiga at fordøma samstarv við apartheidstýrið í Namibia og fram um alt at fordøma Óla Breckmann

og hansara ódemokratiska virksemini uttan fyri landoddarnar. Hetta virksemini er okkum øllum føroyingum til skomm og skaða og tað veit Ó. J. Rólantson. Spurningurin er bert um hann torir at viðganga tað alment og við sjálvum sær.

Jóannes Dalsgaard

Her siggja vit kut úr Dagblaðnum 5. oktober 1979, har Dagblaðið sigur tað vera í tøkum tíma, at fólkaavaldi forsetin í Chile, Allende, »fekk sekkin«. Øll vita, hvussuleiðis Allende fekk sekkin: hann varð myrður eftir boðum frá Pinochet

Kollveltingin

Tað mundi vera í tøkum tíma, at marxisturin Allende fekk sekkin, tá Pinochet tók valdið í Chile í 1973. Búskapurin í landinum var allur ein stórus hurslur, og seyðin og fátæksdømi millum tey ringast stæddu var av tí mesta.

Kvettið móti Allende var ikki bert ein politisk kollvelting, men eisini ein búskaparlig bylting, sum vit her siggja úrsiltni av.

Advokater
JØRGEN JACOBSEN
ANDERS BOELSKIFTE
BILAG nr. 0

DAGBLADIÐ 5. OKTOBER 1979 — SÍÐA

mangt og hvað um búskap

Smærffjall í EF

Sambært frú markaðarskoðingina fer lættleiki til við styrking av búskapinum at skapa búskapar-